

született Himfy Ferenc római katolikus lelkipásztor volt, a szegényházi templomként ismert istenháza plébánosa. Ami a törvénnyel való egykori konfliktusát illeti, az nem volt más, mint egy embertelen rendszerrel való szembenállás. Az ötvenes években, amikor Illyés Gyula szavaival élve mindenki szem volt a láncban, volt mersze többedmagával kikezdeni a diktatúrával, ennek itta meg a levét.

A pártállami rendszer ellen illegális katolikus szervezeteket létrehozó Bulányi György és Török Jenő piarista szerzetesek munkatársaként vonták felelősségre. Talán mindig megnyilvánuló szociális érzéke is ösztönözhetette, amikor társaival együtt felvállalta a csak nevében munkáshatalommal szembeni fellépést. Ami pedig a körülötte feltűnő furcsa figurákat illeti, ők nem voltak mások, mint a társadalom mély bugyrában élő elesettek, drogosok, hajléktalanok, sodródó fiatalok, lelkipásztori munkájának fő célpontjai. Őket támogatta, s nem egyszer saját biztonságával sem nagyon törődve időnként fedelet is nyújtott számukra.

Lelki tartása, emberi beleérző képessége tették annyira nyitottá, hogy egész életét betöltötte ez a fajta tevékenysége. Kisugárzását magam is megtapasztaltam néhányszor, amikor először újságíróként, majd már érdeklődőként többször fölkerestem. Órákat beszélgettünk egymással, pontosabban ő beszélt, neki volt főleg mondanivalója. Mi másról, mint sorsokról,

hosszú papi pályájának tapasztalattá sűrűsödött emlékeiről. Közben az általa mosolyogva említett felekezeti különbségünk ellenére megismertem, megértettem, milyen az igazi pásztor.

Mert ebben nincs külön katolikus, vagy református.

Később már nem is csodálkoztam azon, amikor egy másik interjúalanyom azzal idézte föl emlékét, hogy ő bizony Himfy atya hatására cserélte fel egy fegyveres testület tisztí egyenruháját a reverendával. Ami az ő személyiségének máig élő és munkálkodó kisugárzása nélkül valószínűleg elképzelhetetlen lett volna.

KIRÁLY IGNÁCZ

NEMZEDÉKI KÉZFOGÁS...

Minden emberi és közösségi élet folyamatában értelmezhető igazán. A Bokor nemzedékei is egymást követő és egymásra ható folyamatot alkotnak. Szükségesnek látszik, hogy tovább zsinatoljunk a generációink kérdésén. A történelmi tapasztalat szerint a rendszereket általában a 3. generáció buktatja meg (Kassai Lajos).

Mi azonban nem hatalmi rendszer vagyunk, hanem morális megújulási mozgalom. Belső megújulásunkon fordul, hogy a társadalom felé is folytatni tudjuk azt, amit Jézustól eredeztetünk. Nem határsértő, hanem jövőt építeni akaró az, aki keres.

1. Generációink

a) Alapító generációnk, élén Gyurka bácsival, az 1. nemzedék. Az *első szerelem* lelkesedése és lendülete jellemzi. Erős egyéniségek, erős összetartással: „egy-ügyűek”. Radikális („gyökeres”) szemlélet: írásos rögzítések, intenzív kutatás, erős szellemi hangsúly. Radikális gyakorlat határozza meg: szigorúság önmagukkal szemben és elvárások egymástól. Kis létszám, személyesség. Üldözöttség és konspiráció.

b) Megélő, kibontó generáció a 2. nemzedék. Az elvek megélése az eszményekhez való *hűségre* és a mindent *megkérdőjelezés* merészségére épül. A létszám bővülése sokféle személyiséget is jelent. Az erőteljes közösségvezetők mellett egyre több belesimuló, felzárkózni akaró, „felvevő” közösségi tag lesz.

Szemlelileg a „jézusi tájékozódás” kap hangsúlyt, mert újabb és újabb meglátásokra jutunk. Fundamentalizmus helyett a fejlődést hangsúlyozzuk. Ez erős hitbeli szóródást is eredményez.

Gyakorlatilag is a sokszínűség és sokféleség a jellemző. Folyamatos az erről folyó belső dialógusunk (vitánk). A megvalósítási törekvésekben vizsgálunk mi is és elveink is. Az évek haladtával az alapítóktól áthagyományozott dolgaink közül lesznek *irrealisak* (pl. mindenki alkalmas a pedagógiai jellegű közösségvezetésre), lesznek *túlhaladottak* (pl. kisgyerekekkel nem kell kisközösséggileg foglalkozni), és lesznek *továbbgondoltak* (pl. egyházmegújítási külső célunk).

c) A megújító nemzedék a 3.-nál kezdődik igazán. A korábbiaknál lényeges szerepet játszó üldöztetés már nem növeszti a pálmát. *Puha világba* születtek, igényszinteket önközpontúan emelni akaró *kisértések* között élnek. A bokrosan áthagyományozott szemlélet egyes elemei tovább növelik veszélyeztetettségüket. A megkérdőjelezést általánossá tágítja a *liberális* légkör. A radikalizmust elidegeníti a komfortosan is megélhető kereszténység tapasztalata. A technokultúra az egész

világ szellemi, spirituális kínálatát házhoz hozza, annak minden értékével és értéktelenségével. Az előző nemzedékek jézusi hangsúlya elveszítheti meghatározó jellegét. A küldetéstudat szép *baráti élet* megélésévé szelídül.

2. Veszélyeztetettségeink

a) Az első és második nemzedék veszélyeztettségének személyi vonatkozása, hogy a megkérdőjelezéseket személyes támadásnak élheti meg. A megértésért és fenntartható együtt működésért az eszményeink elhallgatásának és tompításának kísértése megnövekszik. A beépült régi szempontokhoz fundamentalista módon hajlamos ragaszkodni: elvár, érzelmi telítettséggel kritizál.

b) A harmadik és további nemzedékek természetes lázadása összekapcsolódik: a szülőkről leválás a szülők eszményeiről való leválás veszélyét is jelenti. A szellemi hangsúly köre kitágul: jézusi tájékozódás egy lehet csupán a sokféle modern kínálat között. A tudás alapú szemlélet elterelheti a figyelmet az élethalakításról. A megtérés szellemi hangsúlya (metanoia = tudatalakítás) azt a látszatot keltheti, hogy Isten általi megszólíttaságra nincs is szükség. A Bokor megújításának feladatában nagy a kísértés: Jók-e a főfalak, vagy dózeroljunk?

3. Alapszemlélet kerestetik

Mindannyian a szerető Isten leányai, fiai vagyunk: 1. 2. 3. 4. ... nemzedék egyaránt. Igazodási pontunk a jézusi tájékozódás, az egyéni lelkiismeret és a közösségi kontroll. Egyszerre vagyunk gyermekek Istenünk előtt és felnőttek életünk döntéseiben. „A csillagot fölfelé nézve keresd!” (Howking).

Mindannyian a bennünket megszólító Jézus értékszemléletéhez akarunk igazodni. Követni, nem pedig utánozni akarunk. Nem „mini Bulányik”, „mini Nácik”... vagyunk, ahol a bokros diktatúrák működtetik a mozgalmat. „Meghagyjuk egymásnak a gondolkodáshoz való jogot” (Merza).

Mindannyian testvérek (elvi összetartozók), barátok (érzelmileg kötődők), sorstársak (következményekben is összetartók) vagyunk. Egy irányba nézők, és a közösen elfogadottakban egy irányba haladók vagyunk. „Tételek előtti szolgagörnyedés” (Németh L.) helyett személyi kapcsolatokban (nem virtuálisban!) élünk.

A múlt a tanulságok kincsesára, az értékekkel és a hibákkal együtt. A jövő a reménységek motivációs erőtere. A jelen a tanulságokból és reménységekből táplálkozó egyéni és közösségi élethalakítás.

HORVÁTHNÉ BAJAI ÉVA

"KEDV-CSINÁLÓ"

ISTEN ORSZÁGA RAJTATOK ÁLL VAGY BUKI! " C. KÖNYVÉHEZ

A kötetben a szerző 3 fejezetbe rendezte (Tanítása, Életpéldája, Személye) a Jézusról szóló korábbi tanulmányait. Alcímében vázlatokat ígér Jézus arcképehez, de az így összegyűjtött írásokon végig haladva a többé-kevésbé ismert vonásokból végül kirajzolódik valami egész; egy nagyon valóságos, nagyon közelhozott Jézussal találkozik az olvasó.

Vele utazunk a viharos

Genezáreti tavon egy halászhajóban, minket fed meg Isten iránti bizalmatlanságunk miatt, kinyújtott keze minket emel fel, és érintésével minket gyógyít.

Ez a Jézus soha nem önmagát hirdeti, hanem mindig az ő Mennyei Atyjáról tesz tanúságot; arról, hogy ez az Atya a miénk is, határtalan mélységű és senkit ki nem záró szeretete által eljött közénk az Isten Országá. De ahhoz, hogy köztünk is maradjon, viszonznunk kell az Atya szeretetét; engedni, hogy egymás felé tett tétova lépéseinknek az Ő igazságosságán messze túlmutató, az ellenségre is kiterjedő jósága szabjon irányt, célt és tartalmat. Gromon Jézusa teljes ember, akit a szentírásstudós kitarató, aprólékos munkával foszt meg az apokaliptikától, és vele az ószövetségi istenkép maradékától. Eltűnik a lukácsi sírás és fogcsikorgatás, de nem marad el a figyelmeztetés; Isten Országának polgára csak az lehet, akiben visszhangra talált, és tettekre lett váltva az Atya szeretete.

Végül idéznék néhány megszívlelendő gondolatot a "Jézus, a fölcserélhetetlen" c. alfejezetből:

"Legyünk tudatában annak, hogy Jézus személyiségét, mondanivalóját, viselkedését, jelentőségét megközelíteni csak nagyon sok és nagyon fáradságos munkával lehet! Ne is riadjunk vissza ettől a fáradságos munkától! Ha annyi mindenre van időnk és erőnk, az emberré válás megtanulására miért nincs? Mert hiszen Jézustól épp ezt tanulhatnánk el."

Magam úgy gondolom, hogy akár egyénileg, akár közösségeinkben dolgozzuk fel ezt a tanulmánykötetet, nagy lépést teszünk a jézusi életmű megismerése, ill. elmélyítése felé.